

[OP KOMST]

STATE OF THE ART PHOTOGRAPHY, 4/2 - 6/5, NRW FORUM, DÜSSELDORF.

Andreas Gursky selecteert samen met anderen veertig fotografen die het gezicht van de toekomst bepalen.

PATRICK VAN CAECKENBERGH, 2/2 - 22/4, MUSEUM M, LEUVEN.

La ruine fructueuse wordt een totaalinstallatie van dertig jaar collages, maquettes, sculpturen en inventarissen uit de woelige verbeelding van Patick Van Caekenbergh.

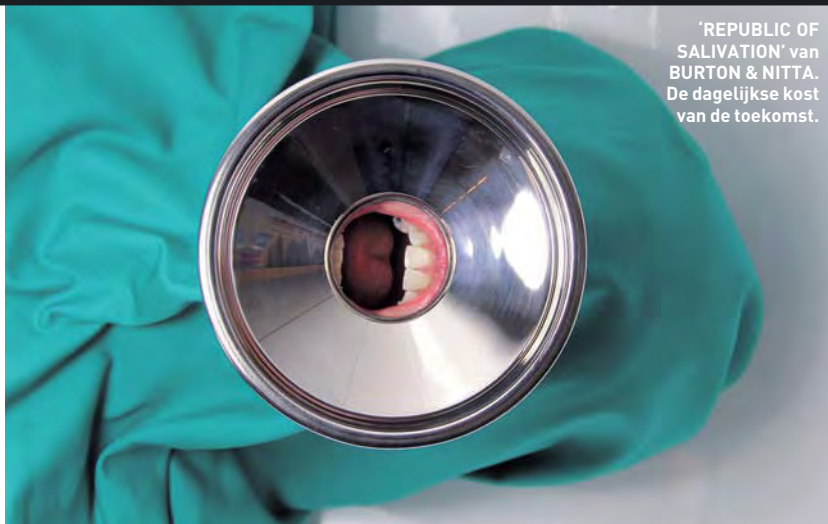
SUPERBODIES, 4/2 - 27/5, DIVERSE CULTUURHUIZEN, HASSELT.

Op deze derde triënnale voor beeldende kunst, mode en design staat het lichaam centraal.

[WWW.GESPOT] TSUNAMI GIRL, WILHELM SASNAL

In maart 2011 werd Japan getroffen door een zware aardbeving, gevolgd door een verwoestende tsunami. Onder de talloze foto's van de ramp was er een beeld van een meisje dat verloren tussen de brokstukken stond. Gewikkeld in een deken staarde ze wezenloos in het rond, een poëzie verklankend die niet bij het drama van de situatie paste. De Poolse kunstenaar Wilhelm Sasnal (39) maakte er onomwonden een doek van: *Tsunami Girl*. Haar neus en de ongedefinieerde hoop schroot schilderde hij weg, haar te grote schoenen en het houten palet op de grond bleven relatief ongewijzigd. Sasnal zou Sasnal niet zijn zonder de typerende eenzaamheid die hij doek na doek bezingt. Zijn volledige oeuvre is van een helder vormgegeven melancholie die hij zelf aanduidt met de omschrijving *Super Sad True Love Story*. *Tsunami Girl* hangt vanaf 3/2 tussen een uitgebreid overzicht van Wilhelm Sasnal in het Haus der Kunst in München. (E.F.)

'REPUBLIC OF SALIVATION' van BURTON & NITTA. De dagelijkse kost van de toekomst.

[UIT DE KUNST]

VOEDSELPORNO VOOR DE GEEST

Bij kunstplatform Stroom in Den Haag schetsen kunstenaars scenario's voor de toekomst van voedsel.

FOOD FORWARD, TOT 1/4, STROOM, DEN HAAG.

Ook aan de slag met biogroenten en tofuballetjes? Goed geprobeerd, maar veeleer bescheiden. Op *Food Forward* wagen kunstenaars zich aan voedselmodellen die op zijn zachtst gezegd doortastend zijn. John O'Shea vindt dat wie vlees eet ook in staat moet zijn een dier te doden, Arne Hendriks ziet heil in een mens van een halve meter lang, en het duo Nitta & Burton denkt aan een toekomst met enkel zetmeel of algen. Wilde concepten waarover we Karen Verschooren, de Vlaamse tentoonstellingsmaker van dienst, drie vragen stelden.

Kunst en de toekomst van voedsel: wat moeten we ons daarbij voorstellen?

KAREN VERSCHOOREN: Basisgedachte is dat de mens vervreemd is van zijn voedsel: we weten niet meer waar het vandaan komt, hoe het geproduceerd wordt of wat erin zit. Er zijn kunstenaars die deze processen visualiseren of proberen te herstellen, maar liever wilden we naar de basis gaan en ons afvragen wat de toekomst voor de mens en zijn voedsel in petto heeft. Stel dat er grote veranderingen op komst zijn, dan stellen we op dit moment misschien fundamenteel verkeerde vragen.

Was voedsel als thema nieuw voor je of had je er al ervaring mee?

VERSCOOREN: Stroom is al een paar jaar in de weer met *Foodprint*, een programma rond de toekomst van voedsel in de stad. Zelf heb ik *Alter Nature* in Z33 in Hasselt gecureerd, een project over het manipuleren en ontwerpen van de natuur. Uit het onderzoek bleek dat veel kunstenaars en ontwerpers rond voedsel werken. De resultaten zijn enorm uiteenlopend: er is traditionele beeldende kunst, er worden interventies in de stad op touw gezet en je vindt kritische en speculatieve projecten.

Michael Burton en Michiko Nitta leggen iemand op een operatietafel met een trechter in de mond. Wat zit daarachter?

VERSCOOREN: In *Republic of Salvation* stellen Michael Burton en Michiko Nitta een scenario voor waarin de overheid de voedselverdeling controleert. Wat je te eten krijgt, hangt af van de rol die je als werknemer binnen de republiek speelt. Door de strenge controle en het eenduidige zetmeel-dieet ontstaat al snel een tegencultuur. Het gaat er verrassend toe: niet alleen wordt er illegale alcohol uit speksel geproduceerd, ook voedselporno wordt er dagelijkse kost. (E.F.)